

Scrisoare pastorală

*Foaie periodică, gratuită a Parohiei Malovăț-Mehedinți
Anul XIX(2019), nr. 411(1 –15 Decembrie)*

Dragii mei enoriași! La mulți și fericiți ani!

Cu prilejul zilei de 1 Decembrie, **Ziua Națională a României**, rugăm pe Bunul Dumnezeu să ne ocrotească Țara, s-o ferească de primejdii, de războaie, de năvălirea celor de alt neam asupra-ne, de destrămarea teritorială, de catastrofe naturale, de risipirea Neamului, de hoți și de tâlhari, de pierderea bogățiilor naturale și spirituale și de tot ceea ce i-ar face rău. Dumnezeu să ne ajute să ridicăm prestigiul țării noastre și al neamului românesc în concertul de valori ale lumii, să ne iubim mai mult Țara, Credința și Istoria; să contribuim din plin la dăinuirea poporului român pe aceste plaiuri binecuvântate de Cel de Sus.

La mulți ani, România!

*

Vise cu morți. Întrebări privitoare la vise am primit chiar dinainte de a fi preot. Mi le-au pus credincioși la biserică, în discuțiile particulare, la Taina Sfintei Spovedanii, elevii la școală. Cele mai multe astfel de întrebări se refereau în special la visele cu morți, fiindcă în gândirea populară se socotește că asemenea vise sunt prevestitoare de rău, ba chiar de moarte. Nu sunt specialist în vise, nu mă pricep să tâlcuiesc visele. Știu că sunt cărți de explicare a viselor, sunt oameni care abia așteaptă să fie solicitați să facă astfel de servicii. Socotesc însă, în calitate de preot, să fac câteva precizări pe care le socotesc necesare pentru lămurirea enoriașilor și cititorilor mei. Precizez însă că sunt convingeri strict personale și ele nu reprezintă poziția oficială a Bisericii. De altfel, nici nu am întâlnit o poziție de acest gen exprimată de un sinod, ci doar referințe întâmplătoare ale unor Sfinți Părinți și teologi, care socotesc, în general, visele ca un domeniu foarte alunecos și periculos. Rare sunt visele prin care se comunică omului anumite adevăruri de credință, anumite evenimente viitoare din viața celui ce visează sau a altora. În Sfânta Scriptură avem multe cazuri, când Dumnezeu transmite oamenilor anumite adevăruri prin vise. Sunt însă și vise care sunt lucrări ale diavolului, prin care acesta urmărește să-și realizeze scopurile.

Conform cercetărilor științifice, s-a stabilit că cel mai inteligent om abia folosește cam opt la sută din capacitatea creierului. Restul îl numim inconștient sau subconștient. Pentru creștini, creierul este organul de manifestare a sufletului. Nu el este izvorul, producătorul gândirii, rațiunii, ci el este „difuzorul” prin care sufletul își exprimă lucrarea sa rațională. Decurge de aici, că nici capacitatea deplină a sufletului nostru nu o folosim. Partea aceea nefolosită lucrează însă. Ea ne transmite anumite mesaje într-un limbaj pe care îl înțelegem sau nu. Am putea spune că inconștientul și subconștientul nostru sunt responsabili de cel de-al șaselea simț al nostru, pe care nu-l putem controla, dar pe care-l numim **presimțirea**. Să zicem că un om are o boală ascunsă, într-o fază începătoare. Nu are dureri, nu are umflături, nu i se schimbă culoarea unor părți ale trupului. Pare perfect sănătos. Partea aceea din umbră a sufletului și a creierului nostru intră în panică și ne dă semnale. Atunci visăm un vis în care suntem pe punctul de a ne îneca într-o apă mare, tulbure, vijelioasă. Ni se semnalează că suntem potențiale victime ale unui pericol care se apropie. Dacă luăm visul în serios, mergem la medic și ne facem un set de analize și e posibil să depistăm boala și avem șanse s-o tratăm și să ne însănătoșim. În timpul activității sale conștiente, creierul produce anumite reziduuri, care trebuie arse, distruse. Această eliminare se face numai prin vise. Reziduurile acelea sunt combustia care alimentează visul. Un om poate să stea multe zile nemâncat și nebăut apă, dar nu poate să stea fără să viseze. Dacă este împiedecat să viseze multă vreme, moare. Visele se derulează în câteva secunde, ca niște sclipiri, dar ne dau nouă impresia că durează toată noaptea. Dacă la trezirea din somn vedem o sursă de lumină(soare, bec aprins), visul se șterge și îl uităm. Dacă deschidem ochii și în jurul nostru este întuneric măcar câteva secunde, visul se fixează pe memoria noastră și ne poate rămâne în amintire multă vreme.

În aceea ce privește visele în care ni se arată morți, problema necesită o discuție mai atentă, pentru a înțelege corect fenomenul. Oricum, nu visăm morții întâmplător. Astfel de vise pot avea mai multe cauze, după cum urmează:

- Cel care visează a făcut un rău celui decedat, fie că l-a ucis, fie că l-a bătut, l-a nedreptățit, i-a răpit un bun, pe care nu i l-a mai restituit. Conștiința sau cugetul lucrează la fiecare mai mult sau mai puțin intens. Ea este socotită glasul lui Dumnezeu în sufletul omului. Au fost multe cazuri, când criminalii n-au mai putut să reziste coșmarurilor de conștiință, faptului că de fiecare dată când adormeau începeau să viseze pe cel ucis, și s-au dus și s-au predat autorităților, și-au denunțat crima și au cerut pedeapsa fizică, în speranța că vor scăpa de pedeapsa psihică. Cazul lui Raskolnikov din romanul lui Dostoievski, **Crimă și pedeapsă**, este edificator în acest sens. Mă întreb ce poate să viseze unul care a declanșat un război și au rămas în urma lui munți de cadavre; ce poate să viseze un monstru de la Caracal, care a distrus în mod barbar viața și viitorul unor copile nevinovate și întrebările pot continua.

- Cel viu nu și-a împlinit datoriile față de cel decedat. Sunt situații când, din neglijență, din comoditate sau din rea credință urmașii nu-și împlinesc îndatoririle ce le revin față de cei decedați: poate nu au chemat preotul să-l spovedească și să-l împărtășească atunci când era pe moarte; poate că l-au părăsit în ultimele ceasuri înainte de-a muri; Poate că nu s-au îngrijit să-l înmormânteze creștinește; poate că nu i-au făcut pomenile și parastasele rânduite; poate că nu au mai făcut nimic pentru mântuirea sufletului celui decedat, în ciuda faptului că au rămas moștenitorii unor averi; poate că prin comportamentul lor, urmașii batjocoresc memoria celor decedați etc. La Revoluție, pe o stradă din Timișoara, trecea o mașină cu farurile stinse. Era noaptea. Luminile de pe stradă erau și ele stinse. La volan era un cetățean cu fiul său ca de doisprezece ani. La un moment dat a început să se tragă asupra mașinii. Tatăl s-a aplecat asupra copilului din dreapta, încercând să-l apere de moarte cu trupul său. Gloanțele l-au lovit în plin. Abia a putut să oprească mașina și să-i spună fiului că moare. Acesta, deși copil, a ieșit din mașină, riscând să fie și el ciuruit de gloanțe, a ocolit mașina, a deschis ușa șoferului și a aprins farurile, pentru ca tatăl său Să nu moară fără lumină! Este cutremurătoare grija acestui copil față de sufletul părintelui său. Câți dintre noi avem sufletul împăcat că am făcut asemenea acestui copil tot ce am putut pentru binele și mântuirea sufletelor celor decedați ai noștri? Cred că prea puțini! Nu e de mirare că ne mustră conștiința, că avem vise cu morți!

- Cel mort are nevoie de cel viu. Ne amintim de pilda bogatului nemilostiv și a săracului Lazăr. Bogatul se chinuia în focul iadului. L-a văzut pe Lazăr în „sânul lui Avraam”, adică în rai și l-a rugat să-și ude degetul și să i-l pună pe buze să i le răcorească. Nu s-a permis. S-a rugat să fie trimis în lume cineva din lumea aceea și să le spună fraților lui ce-i așteaptă, ca să știe și să nu mai facă și ei ce-a făcut el și astfel să nu mai ajungă și ei în acel loc de suferință. Nu i se acceptă nici această cerere. Așadar, rugăciunile celui decedat nu mai sunt ascultate, nici dacă se roagă pentru el însuși, nici pentru alții. În schimb, au efect rugăciunile și faptele bune pe care le fac cei vii pentru cel decedat. Acestea pot scoate sufletul celui decedat și de la talpa iadului și să-l ducă în rai. Cel decedat are nevoie de rugăciunile celor vii, așadar. La cine să ceară și el ajutor? Nu la cei care i-au fost mai dragi în viață? Nu la cei pe care i-a crescut? Nu la cei pe care i-a iubit? Nu la cei cărora le-a lăsat toată roada trudei lor de-o viață pe pământ? Are nevoie de rugăciuni, de milostenii, de participare la slujbă. Are nevoie ca cei dragi, rămași în viața pământească, să facă ceea ce el n-a mai apucat să facă. Când visiți pe cei dragi ai Dumneavoastră plecați pe drumul cel fără întoarcere, nu pregetați să vă rugați pentru ei, dați de pomană pentru ei, faceți fapte bune în numele lor și mare bine le faceți!

- Cel mort avertizează pe cel viu. Bogatul din Sfânta Evanghelie roagă să fie trimis cineva dintre cei morți ca să-oi avertizeze frații de ceea ce-i așteaptă. De ce n-ar dori același lucru și cei decedați ai noștri. Ne-au iubit atât de mult cât au trăit aici pe pământ, ne-au ajutat, ne-au ocrotit și acum, cu strădanii supraomenești încearcă să ne ajute. Ni se arată în vis și voiesc să ne spună, așa cum pot ei: „- Nu mai bea, copile, că focul iadului te va mistui!” „- Nu mai face avorturi, fato, că-i vai și amar de sufletul tău, când o să vii aici!” Și exemplele pot continua.

Iată, așadar, câteva aspecte privind visele cu morți. Fiecare putem să medităm la relațiile noastre cu cei plecați dincolo și să înțelegem mai bine de cei-i visăm. Păi nu?

*

Sfaturi părintești. Redăm mai jos o mică povestire intitulată **Sfântul șugubăț**, selectată din volumul Monahului Pimen Vlad, **Povestiri duhovnicești**:

„Un părinte mi-a povestit următoarea minune, care are puțin umor în ea.

Era o fată care dorea să se căsătorească, dar nu-și găsea partea. Spunându-i bunicii ei, aceasta i-a dat o icoană cu Sfântul Apostol Anania și i-a zis: „Ia această icoană și să te rogi 40 de zile la sfântul acesta, dar să știi că sfântul acesta este cam glumeț și mai face câteodată și unele minuni hazlii”.

Luând fata icoana, s-a dus acasă, a aprins o candelă în fața icoanei și s-a pus pe rugăciune și post. Când s-au împlinit cele 40 de zile, fata fiind supărată că nu i s-a îndeplinit dorința, a zis supărată către sfânt: „M-am rugat atâta timp și nu ai vrut să mă ascuți, de acum nu mai am nevoie de tine!”. Zicând acestea, a luat icoana și a aruncat-o pe fereastră, fără să se uite unde a căzut. După puțin timp, aude pe cineva bătând la ușă. Când a deschis, a văzut un tânăr cu capul spart și fiind plin de sânge pe față. „Mă iertați de deranj, a zis el, dar mi-a căzut această icoană în cap și văzând că a căzut de la geamul dumneavoastră, v-am adus-o înapoi”.

Atunci fata, cerându-și iertare, l-a rugat să intre să se spele și să-i bandajeze rana. După ce l-a îngrijit, l-a întrebat cum îl chemă și tânărul a zis că Anania. Fata l-a rugat să treacă și în ziua următoare, ca să-i schimbe bandajul. Și așa, trecând tânărul de mai multe ori, s-au împrietenit, iar apoi, după scurt timp, s-au căsătorit.

Sfântul a făcut minunea, dar în felul în care a spus bunica ei.”

*

Colindul celui fără de țară. Redăm mai jos un colind cu acest titlu al marelui artist **Tudor Gheorghe** dedicat celor aflați departe de țară. Nu numai că le redă starea de spirit din preajma Sărbătorilor Crăciunului, dar este și ca o chemare acasă. Iată-l:

*„Orice-ai fi, unde te-ai duce,
Cât ai fi sau n-ai fi de bun,
Că mai crezi sau nu mai crezi în Cruce,
Cel mai greu îți este de Crăciun.*

*Când se strâng străinii pe la case
Și becuri se aprind în pomii lor,
Ți se face frigul frig în oase
Și de-acasă ți se face dor!*

*Bate vântul, bate dinspre țară,
Suflă-n răni cu sare și pelin;
Bate vântul și te-nchide-afară,
Rudele în vizită nu vin.*

*Mori aici și nimeni nu te-aude,
Dar visează tot ce ți-e pe plac,
Că te bărbierești și pleci la rude
Și pe masă este cozonac.*

*Din puținul lor ai tăi vor face
Tot ce pot să fie fericiți,*

*Să trăiască-n liniște și pace,
Să mai rădă, să mai bea un șpriț.*

*Bate vântul, bate dinspre țară,
Suflă-n răni cu sare și pelin;
Bate vântul și te-nchide-afară,
Rudele în vizită nu vin.*

*Orice-ai fi unde-ai fi, bătrâne,
Dacă dorul șalele ți-a frânt,
Când din tot nimic nu-ți mai rămâne,
Să te-așezi cu fața la pământ.*

*Și să plângi când alții-n sărbătoare
Hohotesc de parcă te-ar sfida
Și să-ți plângi durerea ta cea mare
Și să plângi de dor de țara ta!*

*Bate vântul, bate dinspre țară,
Suflă-n răni cu sare și pelin;
Bate vântul și te-nchide-afară,
Rudele în vizită nu vin.*

*

File de jurnal – 22 iul. 1982. „Marți după-amiază am lucrat o vreme, apoi m-am dus la Cocorova, la nedeie. Am fost surprins. Nu mă așteptam să găsesc atâta lume, așa hore frumoase și atâta viață. Având în vedere că de mai mulți ani în acest sat nu se mai făcea nedeie, îmi vine să cred că manifestațiile populare și creațiile folclorice sunt invers proporționale cu starea materială și spirituală a poporului. Cu cât necazurile, lipsurile și nevoile sunt mai multe și mai mari, cu atât și creațiile și formele de manifestare sunt mai bogate. Folclorul devine astfel ca o supapă foarte necesară, menit să elibereze spiritul de încorsetare. În huzur și bunăstare mișca populară se mișcă tot mai greoi.

Să fi văzut spontaneitatea nedeii de la Cocorova, ai fi crezut că folclorul e ca un manifest popular ilegal, ca o revanșă, ca o formă a solidarității, rezistenței, sfidării și, într-un cuvânt, dorinței de a trăi a acestui neam. Am auzit acolo strigături și am văzut bătrâni și bătrâne jucând ca-n vremurile lor. Priveau tinerii și nu le venea să creadă că „țărani” pot oferi cu atâta generozitate o asemenea simfonie de culori și de mișcări.

Fără voia mea, îmi curgeau lacrimile și sufletul mi-era plin și parcă pentru prima dată am înțeles vigoarea cu care acest neam a străbătut veacurile. Am plecat seara acasă cu o mulțumire sufletească rară, așa cum puține am avut!

Ieri am fost la Severin. Am vorbit cu Mite Măneanu. Mi-a cerut material pentru revista „Mehedințiul literar și artistic”. Revista va reapare într-o formă nouă, îmbunătățită. Doamna Ileana Roman nu va mai face parte din Comitetul de Redacție. Volumul IV din **Mehedinți – Istorie și Cultură** se speră că va apare. Măneanu și-a manifestat indignarea că în Mehedinți, județ cu mari perspective economice, nu poate apărea o revistă lunară de cultură, așa cum apar în alte județe. Nimeni nu se interesează însă, fiindcă nimeni nu are interesul să promoveze pe alții.

Domnul Prof. Vasile Pârvănescu, directorul Bibliotecii Județene, va fi înlocuit de un oarecare M., actualmente activist la Comitetul de Cultură. Acesta n-are nici o tangență cu cartea sau cu biblioteca, dar, vânzând noul post, salariul i-ar crește cu vreo 500-600 lei lunar și de aceea face tot ceea ce e (ne)omenește posibil să-l sape pe Domnul Pârvănescu.

Victor Rusu a spus că-ntr-o discuție a sa cu Romul Munteanu, redactor la Editura Eminescu, acesta i-ar fi relatat că editurii i-au fost șterse toate fondurile prevăzute pentru corespondența cu străinătatea. Când e nevoie, totuși, să se trimită câte o scrisoare, redactorii trebuie s-o facă pe cont propriu!”

*

Ajutoare și donații. În această perioadă parohia noastră a primit câteva ajutoare și donații, astfel: **Domnul Soare Bogdan**(București): **500 lei**; **Domnul Prof. Virgil Sfetcu** din București, fiu al satului Bârda: **400 lei**; **Doamna Pleșan Valeria** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț, **Doamna Albulescu Maria**(Tr. Severin), fiică a satului Malovăț: **300 lei**; **Doamna Ivanovici Florica**(București), **D-ra Bordeiașu Rodica-Ecaterina**(București): **250 lei**; **Doamna Ramona Sprijan**(Cluj-Napoca), **Doamna Enache Maria**(București), **Doamna Preda Emilia**(Tr. Severin), **Domnul Gherghe Alexandru**(Schela – MH), fiu al satului Malovăț: **200 lei**; **Doamna Dr. Petruțiu Monica**(Orăștie – HD): **140 lei**; **Doamna Stanciu Victoria**(Piatra Albă-MH): **110 lei**; **Domnul Munteanu Gheorghe**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț: **105 lei**; **Domnul Anaftei Florin**(Timișoara), fiu al satului Malovăț, **Domnul Pirici Constantin**(Timișoara), fiu al satului Malovăț, **Doamna Pleșan Luminița**(Tr. Severin), fiică a satului Malovăț, **Domnul Grecu Grigore**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Doamna Zamfirache Cornelia**(Craiova), fiică a satului Bârda, **Domnul Zorilă Sandu**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț, **Domnul Partenie Doru-Nicușor**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț: **100 lei**; **Domnul Nistor Gheorghe**(Tr. Severin), fiu al satului Malovăț: **65 lei**; **Doamna Ciornei Tatiana**(Suceava), **Doamna Mehedințu Elena** (Brașov), **Doamna Procuror Dr. Ana Călin** (Galați), **Doamna Iurcu Silvia**(Timișoara), **Doamna Vlădica Florentina**(Tr. Severin): **50 lei**;

Până la închiderea acestei ediții, s-au strâns pentru clopot **4.345 lei**. Până la **17.782** e cale lungă! Fiecare a contribuit dacă a vrut și cu cât a putut. Pe lângă fruntașii menționați în numărul trecut, menționăm următorii: **Domnul Primar Ing. Ion Michescu: 1.000 lei**; **Doamna Michescu Elena și Doamna Doina Vasilca** din București, fiice ale satului Malovăț: câte **200 lei**; **Haidamac Miroana, Ciurel Valentin, Pera Dumitru, Borugă Mihai, Bazavan Dumitru, Iordache Mihai, Băleanu Petre, Tărăbâc Ion, Baltac Gheorghe, Surugiu I. Mihai, Ciolacu Dumitru, Înv. Michescu Ion, D-ra Michescu Monica** din Tr. Severin, fiică a satului Malovăț: câte **100 lei**;

Cele șase sfeșnice pentru biserica de la Bârda costă $6 \times 350 = 2.100$ lei. Până în prezent s-au strâns **1.320 lei**. Dintre fruntași menționăm pe **Domnul Ivașcu Vasile și Doamna Luca Jana** din Bârda, cu câte **350 lei**.

*

Conform hotărârii Consiliului Parohial, am trimis câteva ajutoare bănești unor enoriași cu situații dificile, astfel: **Orodan Claudiu**(300 lei); **Pau Dumitru**(pentru copil)(**200 lei**); **Borcilă I. Elena**(pentru nepoți)(**200 lei**); **Badea Leontina**(pentru nepot), **Lupșa Ion, Focșan Dumitru, Căprioru Ion și Tărăbâc Gheorghîța**(pentru nepot)(câte **100 lei**). În total am trimis **1.400 lei**. Atât am putut să facem deocamdată.

*

Contribuția de cult. Am început colectarea contribuției de cult pe 2020. Reamintim că în parohia noastră contribuția de cult nu reprezintă o sumă fixă, ci fiecare contribuie cu cât vrea, iar serviciile religioase sunt gratuite, indiferent dacă cineva a achitat sau nu ceva pentru contribuția de cult. Până la închiderea acestei ediții au achitat contribuția de cult pe 2020 în Malovăț **62,79%** din familii. Contribuțiile au început de la **3 lei** și s-au ridicat până la **470 lei**. Dintre fruntașii din Malovăț menționăm următorii: **Ilinca Alexandru: 470 lei; Nistor Vasile: 250 lei; Ionașcu Ștefan: 215 lei; Manolea Daniel: 210; Căprioru Emanoil-Marius: 205 lei; Ungureanu Gheorghe: 200 lei; Ștefu Constantin(I): 165 lei; Popescu Gheorghe: 160 lei; Bobiț Gheorghe(I), Tărăbâc Grigore, Crumpei Gheorghe, Pătrulescu Petre: câte 150 lei; Meilă Costel(I): 140 lei; Cioabă Dumitru: 125 lei; Manolea Elisabeta, Popescu Mihai: câte 120 lei; Oproiu Elisabeta, Coman Elena, Cioabă Constantin, Cioabă Marius, Papa Vergina: câte 115 lei; Marina Sofia, Popescu Marga, Trocan Ion, Glavan Pompiliu, Popescu Iulian-Constantin: câte 110 lei; Ionașcu Maria: 108 lei; Căprioru Gheorghe, Cernea Mihăiță, Stroie Sever, Pera Aurica, Filip Elisabeta, Căprioru Petre, Mănescu Valeria, Mănescu Elena, Meilă Pantelie, Mănescu Constantin, Oprișan Elena, Badea Marius, Înv. Michescu Ion, Mănescu Gh. Vasile, Borcilă Vasile: câte 105 lei; Bora Ion: 101 lei; Bobiț Gh. Gheorghe, Boncioc Elena(II), Cosma Cristiana, Coman Constantin, Mănescu Angela, Coman Gheorghe, Munteanu Dumitru, Popescu Dumitru, Voican Ion, Ciobanu Alexandra, Mănescu Iulius, Ghilerdea Sevastian, Ciolacu Hotăranu-Claudiu, Crașoveanu Valeriu, Blejdea Gheorghe, Cojocariu Titu, Baltac Alexandru, Voican Petre, Perianu Constantin(I), Ciută Romulus, Baltac Gheorghe, Curea Gheorghîța, Meilă Emil, Ștefu Constantin(II), Borugă Vasile-Cosmin, Baltac Ion, Baltac Lida, Giurescu Lucreția, Hadarig Mircea, Oprișan Sever, Ciolacu Dumitru, Săftoiu Liviu(I), Paicu Nicolae, Ciurel Valentin: câte 100 lei.**

*

Publicații. În această perioadă, preotul Dvs. a reușit să mai publice câteva materiale, astfel: **Câteva reperi privind Biserica în vremea patriarhului Justinian**, în vol. **Mehedinți – Istorie, Cultură și Spiritualitate**, Dr. Tr. Severin, Editura Didahia, vol. X, 2019, pp. 226-233; **Proverbele – legile nescrise ale românilor**, în vol. **Mehedinți – Istorie, Cultură și Spiritualitate**, Dr. Tr. Severin, Editura Didahia, vol. X, 2019, pp. 961-1008; **Comoara din adâncuri**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7493(7-8 dec.), p. 14; „**Scrisoare pastorală**” – **410**, în „Armonii Culturale”, Adjud(VN), 8 dec. 2019, ediție on-line(<http://armoniiculturale.ro>); în „Logos și Agape”, Timișoara, 8 dec. 2019, ediție on-line(<http://www.logossiagape.ro>); în „Bibliotheca Septentrionalis”, Baia Mare(MM), 10 dec. 2019, ediție și on-line(<https://ebibliothecaseptentrionalis.wordpress.com>); în „Observator”, Totonto(Canada), 12 dec. 2019, ediție și on-line(<http://www.observatorul.com>); **Dumnezeu a fost ucis în Occident**, în „Obiectiv mehedintean”, Tr. Severin, an. XXI(2019), nr. 1009(19 dec.), p. 11; **Prețul civilizației**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7498(14-15 dec.), p. 14; **Cununa veacurilor**, în „Datina”, Tr. Severin, an. XXIX(2019), nr. 7503(21-22 dec.), p. 14;

Parohia noastră a publicat o nouă tranșă din cărțile Părintelui D. Bălașa, **Dacii de-a lungul mileniilor, Țara Soarelui și Marele atentat papal.**

*

Lucrări la biserică. Am continuat lucrările neterminate până la încheierea ediției precedente, fiindcă vremea ne-a permis și Dumnezeu ne-a ajutat. Menționăm în acest sens:

- Am terminat clopotnița de la Malovăț. **Domnul Constantin Perianu**, ginerele răposatului **Michescu Ion**, ci nu al Domnului Michescu Nicolae, cum eronat am menționat în „scrisoarea” precedentă, a confecționat partea metalică; **Domnii Ștefu Florian, Glavan Constantin** și fiul său **Costinel** au pus căpriorii, scândura și tabla. **Domnul Căprioru Emanoil-Marius** ne-a dat schelele metalice necesare, iar **Domnul Michescu Nicolae** le-a adus și le-a dus apoi cu căruța. Acum clopotul ne cheamă cu toată puterea lui de convingere la biserică. Mulțumim lui Dumnezeu și tuturor celor ce ne-au ajutat cu muncă și cu bani, dar mai ales **Domnului Primar Ing. Ion Michescu**. Fără sprijinul dumnealui greu ne-ar fi fost să ducem la bun sfârșit această lucrare!

- **Domnul Ing. Dumitru Mucioniu** din Tr. Severin și **Domnul Borcilă Dumitru** din Malovăț au terminat de vopsit cele trei policandre de bronz de la Malovăț cu vopsea auto, galben-auriu, metalizat. A ieșit o lucrare frumoasă și sperăm s-o continuăm la primăvară și la cele două policandre de la Bârda;

- Cele patru bănci din jurul fântânii arteziene de lângă troița eroilor de la Malovăț deveniseră șubrede. Le-am dus cu scândura și vopseaua necesare **Domnului Popescu** din Malovăț, care le-a făcut ca noi;

La toate lucrările desfășurate la biserica de la Malovăț a participat, voluntar, **Domnul Pera Dumitru**, sacrificându-și pentru aceasta nenumărate zile.

- Pe locul defrișat de pomi din apropierea gardului de la biserica din Bârda am plantat meri și vișini. Lucrarea a efectuat-o **Doamna Ivașcu Domnica**;

- La cimitirul de la Bârda **Domnul Sfetcu Dumitru** a construit porți mari, duble, din fier forjat. Am cumpărat vopsea și **Doamna Ivașcu Domnica** le-a vopsit;

- Am cumpărat și am montat la cele două biserici patru steaguri tricolore, fiindcă cele vechi se decoloraseră.

Dumnezeu să răsplătească tuturor ostenitorilor, mai ales că toate lucrările menționate le-au făcut gratuit!

*

Zâmbete. Vom reda câteva perle de-ale oamenilor noștri politici din ultimii treizeci de ani. Preferăm să nu le menționăm și numele, fiindcă nu i-ar onora: „*În prezent, sumele alocate transportului în comun sunt infirme*”; „*Eu am înțeles că vorbim de afaceriștii adevărați. Acest Cocos e un papagal*”; „*A garanta proprietatea înseamnă a limita dreptul omului asupra proprietății lui*”; „*Nu vom face privatizare de dragul privatizării, ci din contră*”; „*A apărut un individualism foarte puternic al indivizilor*”; „*Becali e un brand. Eu la Avicola Iași pot să fac pui Gigi Becali dacă vreau*”; „*Eu privatizez fiindcă asta înseamnă privatizarea: să privatizezi*”; „*Sunt atât de nervos și de supărat, că nu vorbesc decât administrativ*”; „*Monopolul privat e mai al dracului decât monopolul de stat*”; „*Aveam prevăzute, pentru anul 2003, trei miliarde pentru dezapezire. Dar a nins de zece miliarde*”; „*Statul nu cheltuie bani pe gratis*.”

*

Înmormântări. În ziua de 15 dec. am oficiat slujba înmormântării pentru **Luca I. Ion** (51 ani) din Bârda. Dumnezeu să-l ierte!

*

Program. În cursul lunii ianuarie avem următorul program de slujbe: **1 Ian.**(pomeniri, dimineața, la Bârda; slujbă la Malovăț); **2 Ian.**(Colindul cu Botezul în Bârda); **3, 4 și 5 Ian.**(Colindul cu Botezul în Malovăț); **6 Ian.**(Bârda – Malovăț); **7 Ian.**(slujbă la Bârda; pomeniri la Malovăț, la ora 12.30); **11 Ian.** (Malovăț-Bârda); **12 Ian.**(Bârda); **16 Ian.**(Bârda – Malovăț); **17 Ian.**(Bârda – Malovăț); **18 Ian.** (Malovăț – Bârda); **19 Ian.**(Malovăț); **25 Ian.**(Malovăț – Bârda); **26 Ian.**(Bârda); **30 Ian.**(pomeniri dimineața la Bârda; slujbă la Malovăț). În restul timpului, la orice oră din zi sau din noapte, preotul poate fi găsit la biserică, acasă, la telefon: **0724. 99. 80. 86**, ori pe adresa de e-mail: stanciulescubarda@gmail.com.

Sfintele Sărbători să le petreceți cu sănătate, pace și bucurii! La mulți ani!

Pr. Al. Stănciulescu-Bârda